

Finanční arbitr

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město, Tel. +420 257 042 094,
ID datové schránky: qr9ab9x, e-mail: arbitr@finarbitr.cz, https://www.finarbitr.cz

Navrhovatel

Zástupce

JUDr. Jaroslav Novák, Ph.D.
advokát
IČO 668 49 331
Trojanova 2022/12
120 00 Praha 2

Instituce

Nationale-Nederlanden Levensverzekering
Maatschappij N. V., se sídlem Weena 505,
Rotterdam, Nizozemské království, zapsané
v obchodním rejstříku Obchodní komory
v Rotterdamu, datum zápisu 17. ledna 1863,
číslo zápisu 24042211,
jednající prostřednictvím
NN Životní pojišťovna N.V.,
pobočka pro Českou republiku
IČO 407 63 587
Nádražní 344/25
150 00 Praha 5

Zástupce

Mgr. Eva Nováková
advokát
IČO 866 42 413
Ovocný trh 573/12
110 00 Praha 1

Č. j. FA/SR/ZP/989/2017 - 23

Praha 20. 12. 2018

Rozhodnutí o námítkách

Finanční arbitr příslušný k rozhodování sporů podle § 1 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 19. 9. 2017 na návrh Navrhovatele proti Instituci, vedeném podle zákona o finančním arbitrovi a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), o námítkách Navrhovatele ze dne 16. 10. 2018, č. j. FA/SR/ZP/989/2017 - 18, proti usnesení finančního arbitra ze dne 26. 9. 2018, č. j. FA/SR/ZP/989/2017 - 17, takto:

Námítky navrhovatele [redacted], zastoupené JUDr. Jaroslavem Novákem, Ph.D., advokátem, IČO 668 49 331, se sídlem Trojanova 2022/12, 120 00 Praha 2, doručené finančnímu arbitrovi dne 16. 10. 2018, č. j. FA/SR/ZP/989/2017 - 18, se zamítají a usnesení finančního arbitra ze dne 26. 9. 2018, č. j. FA/SR/ZP/989/2017 - 17, se podle § 16 odst. 2 zákona o finančním arbitrovi potvrzuje.

Odůvodnění:

1. Řízení o návrhu

Navrhovatel se domáhá vydání bezdůvodného obohacení ve výši 40.400 Kč a příslušenství ve výši zákonného úroku z prodlení ode dne marného uplynutí termínu stanoveného v příslušné výzvě Instituci do zaplacení z důvodu neplatnosti pojistné smlouvy investičního životního pojištění Investor Exclusive (B350) č. [redacted] (dále jen „Pojistná smlouva“), protože na straně pojistitele jednal subjekt bez způsobilosti k právním úkonům a protože v Pojistné smlouvě není sjednán rozsah pojistného plnění.

Protože Navrhovatel neodstranil nedostatky podaného návrhu specifikované ve výzvě k odstranění nedostatků návrhu ze dne 4. 10. 2017 a 14. 1. 2018 a současně se bez dostatečných důvodů opakovaně ve dnech 17. 8. 2018 a 24. 9. 2018 nedostavil k podání

ústního vysvětlení, rozhodl finanční arbitr podle § 14 odst. 1 písm. b) zákona o finančním arbitrovi a řízení usnesením zastavil, jelikož Navrhovatel neposkytl ani přes opakované výzvy finančního arbitra potřebnou součinnost.

3. Námítky Navrhovatele proti Usnesení

Navrhovatel namítá, že v řízení před finančním arbitrem poskytl veškerou součinnost, když odpověděl na všechny dotazy finančního arbitra. Podle Navrhovatele nelze za nesoučinnost označit skutečnosti, že si nevzpomíná na některé detaily uzavření Pojistné smlouvy a že s výjimkou podkladů a informací, které finančnímu předložil a sdělil, jinými podklady a informacemi nedisponuje.

Navrhovatel namítá, že finančním arbitrem vytykané vady návrhu nebyly zásadního charakteru a nebránily finančnímu arbitrovi rozhodnout ve věci. Navrhovatel s odvoláním na dizertační práci Mgr. Lukáše Vacka, zástupce finančního arbitra, na téma „*Finanční arbitr a řízení před ním*“ dovozuje, že důvodem pro zastavení řízení není jakákoliv neodstraněná vada návrhu, ale pouze zásadní vada, která svou povahou skutečně brání obsahovému projednání návrhu. Neposkytnutí součinnosti při odstranění takových vad návrhu, které nevedou k nemožnosti projednat věc co do obsahu návrhu, není způsobilé k rozhodnutí o zastavení řízení podle § 14 odst. 1 písm. b) zákona o finančním arbitrovi.

Navrhovatel namítá, že podání ústního vysvětlení nebylo nezbytné, a tvrdí, že ho finanční arbitr nařídil v rozporu se zásadou legality a písemnosti správního řízení. Navrhovatel odkazuje na § 49 odst. 1 správního řádu, podle kterého má být ústní jednání nařízeno výlučně v případech, kdy je to „*ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků nezbytné*“. Navrhovatel argumentuje, že z průběhu řízení bylo zřejmé, že již nemá, co by ke sporu doplnil, a proto podání ústního vysvětlení nemohlo vést k získání dalších informací.

Navrhovatel namítá, že finanční arbitr neodůvodnil podání ústního vysvětlení ve výzvách adresovaných Navrhovateli a jeho zástupci. Navrhovatel odmítá, že by předmětem podání ústního vysvětlení mělo být vyjasnění, čeho se v řízení před finančním arbitrem domáhá a z jakých důvodů považuje Pojistnou smlouvu za neplatnou. Navrhovatel argumentuje, že ho finanční arbitr nevyzval k upřesnění návrhu, a proto považuje daný důvod podání ústního vysvětlení za účelový. Navrhovatel dále argumentuje, že předmět řízení před finančním arbitrem byl v návrhu na zahájení řízení řádně vymezen, a odkazuje na svá vyjádření ze dne 11. 10. 2017 a 26. 1. 2018.

Navrhovatel odmítá, že by předmětem podání ústního vysvětlení mělo být ověření, zda mezi Navrhovatelem a jeho zástupcem nedošlo k postoupení práv a povinností z Pojistné smlouvy. Navrhovatel argumentuje, že danou skutečnost mohl finanční arbitr ověřit písemným dotazem, což v průběhu řízení neučinil. Navrhovatel pochybuje, zda finančnímu arbitrovi přísluší zkoumat, zda by postoupení práv a povinností z Pojistné smlouvy způsobilo jeho nepříslušnost k rozhodnutí sporu.

Navrhovatel namítá, že možnost finančního arbitra bezprostředně reagovat na účastníkem uváděné skutečnosti a v konečném důsledku i rychlejší a efektivnější projednání sporu nemůže odůvodnit podání ústního vysvětlení. Navrhovatel argumentuje, že takový důvod podání ústního vysvětlení je v rozporu se zásadami správního řízení, zejména se zásadou písemnosti.

Navrhovatel namítá, že mu finanční arbitr svůj závěr o tom, že by mu v řízení přiznal částku ve výši 16.000 Kč, sdělil až v Usnesení, nikoliv v průběhu řízení například prostřednictvím předběžného právního posouzení, jak činí v jiných řízeních.

Navrhovatel namítá, že veškeré úkony, které finančním arbitrem plánoval provést na podání ústního vysvětlení, mohl učinit v písemné podobě. Navrhovatel argumentuje, že důvody

podání ústního vysvětlení v Usnesení jsou „účelově vykonstruované s cílem obhájit zastavení řízení a poškodit tak navrhovatele, popř. právního zástupce navrhovatele“. Odepření účasti na podání ústního vysvětlení nařízeného z těchto důvodů nemůže být podle Navrhovatele důvodem k zastavení řízení.

Navrhovatel namítá, že postup finančního arbitra je v rozporu s § 6 odst. 2 správního řádu, protože Navrhovatele neúměrně zatěžuje.

Navrhovatel požaduje, aby finanční arbitr Usnesení zrušil a v zahájeném řízení dále pokračoval.

4. Rozhodnutí o námitkách

Podle § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi mohou účastníci řízení podat proti usnesení o zastavení řízení do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení usnesení odůvodněné námitky. Finanční arbitr podle § 16 odst. 2 zákona o finančním arbitrovi napadené usnesení rozhodnutím o námitkách potvrdí, změní nebo zruší.

Protože zákon o finančním arbitrovi neupravuje průběh řízení před finančním arbitrem po podání námitek některým z účastníků řízení proti usnesení o zastavení řízení, postupuje finanční arbitr podle těch ustanovení správního řádu, která upravují odvolání jako řádný opravný prostředek a průběh odvolacího řízení (srov. ustanovení § 24 zákona o finančním arbitrovi ve spojení s § 81 a n. a § 141 odst. 9 správního řádu).

Navrhovatel podal proti Usnesení v zákonem stanovené lhůtě odůvodněné námitky, které finanční arbitr vyhodnotil jako přípustné ve smyslu § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi ve spojení s § 81 až 83 správního řádu.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu „[o]dvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem“.

Podle § 141 odst. 9 správního řádu platí, že „[v]e sporném řízení odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání“, to však neznamená, že správní orgán nemůže i v tomto případě zkoumat soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy (k tomu srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 26. listopadu 2015, sp. zn. 9 As 100/2015).

Napadené Usnesení splňuje obsahové náležitosti ve smyslu § 68 správního řádu, tj. výrok, odůvodnění a poučení. Ve výrokové části Usnesení finanční arbitr řádně identifikoval účastníky řízení, předmět sporu a jeho řešení, resp. výsledek řízení (zastavení řízení), a to s odkazem na použitá zákonná ustanovení. Finanční arbitr zastavení řízení v Usnesení řádně odůvodnil s odkazem na průběh řízení, identifikaci a popis jednotlivých úkonů v řízení včetně chybějících náležitostí návrhu, a splnění zákonných předpokladů pro zastavení řízení. V závěru Usnesení finanční arbitr Navrhovatele řádně poučil o jeho dalších právech.

Navrhovateli byly konkrétní nedostatky návrhu na zahájení řízení a termíny ústního vysvětlení finančním arbitrem v řízení včas oznámeny a tedy dobře známy, když finanční arbitr hned několikrát Navrhovatele poučil o tom, jaký následek bude mít jeho nesoučinnost. Usnesení tak nemohlo být v tomto ohledu pro Navrhovatele nijak překvapivé, když pominout nelze ani skutečnost, že vytýkané nedostatky návrhu se Navrhovatel nesnažil odstranit ani v reakci na napadené Usnesení.

Navrhovatel v návrhu na zahájení řízení nevyličil okolnosti uzavření Pojistné smlouvy, když jen stručně shrnul údaje obsažené v návrhu na uzavření Pojistné smlouvy. Z tohoto důvodu finanční arbitr vyzval Navrhovatele k vylíčení rozhodných skutečností, mj. jaké předsmulovní a smluvní dokumenty byly Navrhovateli předloženy před podpisem Pojistné smlouvy a zda Navrhovatel položil v rámci předsmulovní fáze doplňující otázky k tomuto produktu a pokud ano, jaké a jak na ně zástupce Instituce odpověděl. Finanční arbitr nevyžadoval po Navrhovateli, aby finančnímu arbitrovi předložil listinné podklady, které nemá, nýbrž aby pouze vylíčil, které dokumenty obdržel a případně sdělil, z jakého důvodu jimi již nedisponuje.

Zástupce Navrhovatele ve vyjádřeních ze dne 11. 10. 2017, 25. 1 a 26. 1. 2018 k výzvám finančního arbitra sdělil, že jím požadované informace nejsou z hlediska obsahu návrhu na zahájení řízení relevantní. Navrhovatel opakovaně odpovídal na výzvy finančního arbitra s tím, že žádnou další dokumentaci k Pojistné smlouvě již nemá, aniž by vysvětlil, z jakého důvodu (obdobná vyjádření podává Zástupce Navrhovatele i v jiných řízeních před finančním arbitrem), že z průběhu sjednávání Pojistné smlouvy si nic dalšího nepamatuje (i tato vyjádření Zástupce Navrhovatele podává finančnímu arbitrovi pravidelně) a současně se vyjádřil k dalším otázkám finančního arbitra, když mj. tvrdil, že se nedomáhá omylu ani náhrady škody a v této souvislosti řádně nereagoval na otázky finančního arbitra.

Jak finanční arbitr vysvětlil již v Usnesení, Zástupce Navrhovatele doručuje finančnímu arbitrovi šablonovité návrhy a desítky dalších shodných podání (v obdobných sporech dalších navrhovatelů), ve kterých líčí skutkové okolnosti uzavření pojistných smluv jednotlivých navrhovatelů takřka totožně. Zástupce Navrhovatele tak snižuje věrohodnost předkládaných vyjádření, včetně vyjádření Navrhovatele, a finanční arbitr na základě těchto vyjádření důvodně pochybuje, zda se skutečně jedná o vylíčení skutkových okolností Navrhovatelem, nikoliv jen Zástupcem Navrhovatele bez součinnosti s Navrhovatelem (v některých řízeních to má již za prokázané). Zástupce Navrhovatele dále opakovaně paušálně odmítá poskytovat finančnímu arbitrovi součinnost (včetně předkládání důkazních prostředků) s tím, že by měl finanční arbitr jednotlivé navrhovatele co nejméně zatěžovat a že by si měl veškeré potřebné podklady obstarat sám.

Finanční arbitr připomíná, že v opakované výzvě Navrhovateli k odstranění nedostatků návrhu a předložení podkladů ze dne 14. 1. 2018, č. j. FA/SR/ZP/989/2017 - 2, odůvodnil, že vylíčení rozhodných skutečností týkajících se procesu uzavření Pojistné smlouvy je potřebné pro posouzení její platnosti, resp. pro posouzení, s jakým subjektem Navrhovatel uzavřel Pojistnou smlouvu (Navrhovatel se domáhal neplatnosti mj. z důvodu nedostatku právní subjektivity pojistitele). K tomu finanční arbitr odkázal na závěry v rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 20. 5. 2003, sp. zn. 32 Odo 119/2003, ze kterého vyplývá, že je třeba zabývat se veškerými okolnostmi uzavření smlouvy a nevycházet jen z písemných listin.

Finanční arbitr proto odmítá, že by se jednalo o vadu návrhu, která by nebránila finančnímu arbitrovi rozhodnout spor mezi Navrhovatelem a Institucí. Přestože Navrhovatel neodstranil nedostatky návrhu bránící projednání sporu a neposkytl finančnímu arbitrovi potřebnou součinnost, nařídil finanční arbitr podání ústního vysvětlení.

Pokud jde o argumentaci Navrhovatele týkající se § 49 odst. 1 správního řádu, finanční arbitr odkazuje, že oprávnění nařídít ústní vysvětlení v řízení před finančním arbitrem vyplývá z § 12 odst. 5 zákona o finančním arbitrovi, podle kterého platí, že „[v] průběhu řízení je arbitr oprávněn vyžadovat od účastníků řízení předložení veškerých důkazů na podporu jejich tvrzení, a to včetně podání ústního vysvětlení“. Podle § 12 odst. 2 téhož zákona pak platí, že „[a]rbitr nařídí ústní jednání na návrh účastníka řízení nebo z vlastního podnětu“. Protože zákon o finančním arbitrovi obsahuje vlastní úpravu podání ústního vysvětlení (nikoliv ústního jednání, jak ho upravuje § 49 správního řádu), není dán důvod k aplikaci správního řádu ve smyslu § 24 zákona o finančním arbitrovi, resp. k rozšiřování podmínek pro nařízení ústního vysvětlení. Finanční arbitr proto byl oprávněn z vlastního podnětu vyžadovat podání

ústního vysvětlení, ke kterému vyzval Navrhovatele a jeho zástupce dne 16. 7. 2018, č. j. FA/SR/ZP/989/2017 - 11,12 (finanční arbitr je nadto přesvědčen, že by v daném případě byly s ohledem na výše uvedené naplněny i podmínky pro konání ústního jednání podle § 49 správního řádu).

Finanční arbitr ve výzvě ze dne 16. 7. 2018, č. j. FA/SR/ZP/989/2017 - 11,12, řádně odůvodnil podání ústního vysvětlení, když Navrhovatele vyzval, aby podal ústní vysvětlení „ve věci týkající se okolností uzavření smlouvy o životním pojištění Investor Exclusive (B350) č. ■“. Navrhovateli tak z výzvy k podání ústního vysvětlení, jakož i z opakovaných výzev k odstranění nedostatků návrhu, muselo být zřejmé, že finanční arbitr zjišťuje mj. okolnosti uzavření Pojistné smlouvy. Protože finanční arbitr sdělil Navrhovateli hlavní důvod nařízeného ústního vysvětlení, nepovažoval již za nutné odůvodňovat výzvu k podání ústního vysvětlení i ostatními úkony, které zamýšlel v souvislosti s ústním vysvětlením učinit (*tedy vyjasnit, čeho se Navrhovatel v řízení před finančním arbitrem domáhá, poučit ho o zásadách řízení před finančním arbitrem, přezkoumat podmínky řízení a pokusit se o smírné řešení sporu*). Finanční arbitr přitom považuje za hospodárné, aby tyto úkony učinil při podání ústního vysvětlení, tedy v rámci jednoho kontaktu s Navrhovatelem.

Finanční arbitr v souvislosti s nařízením ústního vysvětlení odkazuje rovněž na skutečnost, že Navrhovatel bydlí v blízkosti Kanceláře finančního arbitra, ve které se současně nachází i sídlo Zástupce Navrhovatele. Finanční arbitr poučil Navrhovatele i jeho zástupce ve výzvě k podání ústního vysvětlení ze dne 16. 7. 2018, č. j. FA/SR/ZP/989/2017 - 11,12, o možnosti požádat o změnu termínu k podání ústního vysvětlení, pokud se nemohou dostavit do Kanceláře finančního arbitra. Finanční arbitr proto odmítá, že by Navrhovatele a jeho zástupce nařízením ústního vysvětlení jakkoliv zatěžoval. Není rovněž bez významu, že se jednalo o první ústní vysvětlení nařízené ve sporu Navrhovatele proti Instituci, nikoliv o opakované podání ústního vysvětlení.

Navrhovatel zbylými námitkami proti Usnesení již pouze polemizuje se závěry finančního arbitra, zda existovaly důvody pro podání ústního vysvětlení. Důvodnost těchto námitek však nemůže nijak ovlivnit skutečnost, že se Navrhovatel ani jeho zástupce nedostavili k podání ústního vysvětlení, které finanční arbitr nařídil v souladu se zákonem o finančním arbitroví, aniž by jim v tom bránily závažné a doložené důvody. Navrhovatel svou nečinnost v námitkách nerozporuje a neodůvodňuje, naopak v nich potvrzuje odmítnutí součinnosti při podání ústního vysvětlení s odkazem na zásady řízení před finančním arbitrem.

Námitky Navrhovatele ostatně směřují pouze k tomu, že ho finanční arbitr v případě nejasností v návrhu na zahájení řízení, ověření příslušnosti k rozhodování sporu a prodiskutování možností smírného řešení sporu měl nejdříve písemně vyzvat k vyjádření, resp. mu měl tyto informace předem písemně sdělit.

Finanční arbitr nerozporuje tvrzení Navrhovatele, že správní řízení je v souladu s § 15 odst. 1 správního řádu ovládáno zásadou písemnosti. Finanční arbitr však odmítá argumentaci Navrhovatele, že podání ústního vysvětlení je v řízení před finančním arbitrem namísto pouze tehdy, není-li možné věc vyřešit písemně. V takovém případě by totiž nebylo možné nařídít ústní vysvětlení prakticky v žádné situaci, když jeho obsah je finanční arbitr podle správního řádu povinen zaznamenat do protokolu, a u všech nařízených ústních vysvětlení by proto bylo možné argumentovat, že nejsou důvodné, protože informace od osoby podávající ústní vysvětlení by bylo možné opatřit písemně.

V případě, že by finanční arbitr rozhodl spor, k jehož řešení by nebyl věcně příslušný ve smyslu § 1 odst. 1 zákona o finančním arbitroví, jeho rozhodnutí by bylo nicotné (srov. § 77 odst. 1 správního řádu). Finanční arbitr je přesvědčen, že v pochybnostech o své příslušnosti vést řízení, kterou se pro nesoučinnost Navrhovatele nepodaří odstranit, je povinen v souladu se zásadami demokratického právního řádu (srov. článek 2 odst. 3 Ústavy České republiky a článek 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, které postulují pravidlo,

že výkon státní moci je možný pouze v případech, mezích a způsobem stanoveným zákonem – tedy nepřipustnost jednání *ultra vires*) řízení zastavit.

Finanční arbitr ve smyslu § 12 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi („*Arbitr je povinen rozhodovat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, nestranně, spravedlivě a bez průtahů a pouze na základě skutečností zjištěných v souladu s tímto zákonem a zvláštními právními předpisy.*“) rozhoduje spory mezi účastníky řízení jako nestranný a nezávislý orgán.

K řádnému naplnění těchto základních zásad a principů jeho činnosti pak mj. podle § 12 odst. 3 zákona o finančním arbitrovi „[a]rbitr není vázán návrhem a aktivně opatřuje důkazy“, což činí mnohdy i v zájmu samotného spotřebitele. Finanční arbitr odkazuje, že i podle § 141 odst. 4 správního řádu a § 120 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, může rozhodující orgán zjišťovat další rozhodné skutečnosti nad rámec toho, co předložili účastníci řízení (zvláště, když se jedná o tak závažné otázky jako příslušnost a pravomoc spor rozhodnout).

Finanční arbitr rovněž zdůrazňuje, že je mimosoudním orgánem řešení spotřebitelských sporů na finančním trhu, který byl zřízen na základě požadavků práva Evropské unie a jako takový, byť je do této soustavy legislativně zařazen, není správním orgánem v běžně pojímaném slova smyslu.

Základní zásadou řízení před finančním arbitrem je přivést strany sporu ke smíru tak, aby bylo naplněno poslání orgánu mimosoudního řešení sporů, tedy bezplatně co do nákladů na zahájení řízení a bez nákladů na právní zastoupení a bez nákladů na soudní přezkum, dosáhnout vyřešení sporu slabší strany – spotřebitele.

Ačkoli tedy finanční arbitr nesdílí názor Navrhovatele, že by mohl spor řádně projednat i bez jeho další součinnosti, musí s ohledem na výše uvedené rovněž zdůraznit, že v řízení před finančním arbitrem nejde jen o „možnost spor projednat“ a poté rozhodnout, ale především o smírné řešení sporu, kdy finanční arbitr rovněž potřebuje znát bližší skutkové okolnosti toho kterého případu, aby se mohl pokusit o odpovídající smírné řešení sporu.

Finanční arbitr jak v Usnesení, tak v tomto rozhodnutí dostatečně vysvětlil, proč považoval zjišťování dalších okolností posuzovaného sporu, a to ať už formou písemných výzev nebo ústního vysvětlení, za nezbytné.

Navrhovatel finančnímu arbitrovi v řízení opětovně, vědomě a bez relevantního důvodu odepřel prostřednictvím svého Zástupce součinnost (jeho Zástupce tak činí i v mnoha dalších řízeních), přičemž o následcích neposkytnutí součinnosti byl finančním arbitrem opakovaně v řízení poučen.

Podle § 14 odst. 1 písm. b) zákona o finančním arbitrovi ve znění účinném k datu vydání Usnesení platí, že finanční arbitr řízení zastaví, jestliže „*navrhovatel neposkytl přes výzvu arbitra potřebnou součinnost; o tom musí být navrhovatel arbitrem poučen*“ (podle téhož ustanovení zákona o finančním arbitrovi ve znění účinném k datu vydání tohoto rozhodnutí pak platí, že finanční arbitr řízení zastaví, jestliže „*navrhovatel neodstranil přes výzvu arbitra nedostatky návrhu nebo neposkytl přes výzvu arbitra potřebnou součinnost; o tom musí být navrhovatel arbitrem poučen*“). Zákon o finančním arbitrovi tak předpokládá zastavení řízení pro případ nesoučinnosti Navrhovatele v jakékoli fázi řízení v reakci na pokyn (výzvu) finančního arbitra, a to nejen při odstraňování nedostatků návrhu.

Finanční arbitr je přesvědčen, že v posuzovaném případě bylo v silách Navrhovatele poskytnout výše popsanou součinnost, a že odmítání součinnosti ze strany Zástupce Navrhovatele představují pouze snahu o přenesení odpovědnosti za prokázání tvrzení Navrhovatele na finančního arbitra, tedy usnadnění práce a snížení nákladů právního Zástupce Navrhovatele v souvislosti s uplatněním nároku Navrhovatele. Finanční arbitr musí takový přístup Navrhovatele razantně odmítnout, a to i s ohledem na rovnost účastníků

řízení, kdy by bylo nespravedlivé, aby v důsledku nečinnosti Navrhovatele a jeho Zástupce finanční arbitr o to více zatěžoval Instituci.

Finanční arbitr v námitkovém řízení ani k námitkám Navrhovatele ani z vlastního přezkumu napadeného Usnesení neshledal důvody, pro které by jej měl zrušit. Finanční arbitr proto námitky Navrhovatele zamítl a Usnesení potvrdil.

Poučení:

Rozhodnutí o námitkách je podle § 16 odst. 4 zákona o finančním arbitrovi konečné. Podle § 24 zákona o finančním arbitrovi ve spojení s § 76 odst. 3 věty druhé správního řádu nabývá usnesení právní moci, bylo-li oznámeno a nelze-li proti němu podat odvolání.

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitr

Doručuje se
Navrhovatel – datová schránka zástupce 79sgrxq
Instituce – datová schránka zástupce vd8grny

